* * *

Çăка çаралнă,
Черет юманăн,
Черет сархайнă хурăнсенĕн.
Кĕрхи кĕренлĕх!
Эпир вĕреннĕ,
Йăлт хăнăхнă çул иртнĕçемĕн.

Чăштăр та чаштăр
Çулçа ашатпăр,
Тата вăрах-и утăн, ашăн?
Çанталăк чĕмсĕр.
Ĕлкĕрнĕ-шим çĕр
Тумашкăн кирлине кăçалшăн?

Çапла. Йăлт тунă.
Час тепĕр тумлă
Вăл ялтăрĕ — чăлт-шурă кĕмĕл.
Паха туллилĕх!
Тĕнчемĕр пилĕ:
Ӳс, улăшăн, анчах ан кимĕл!

1926

* * *

Гола осина...
Наполовину
Бедней родных берез уборы.
Придет и дубу
Пора... но любы
Нам и осенние просторы.

Тропа все мглистей...
Бредем по листьям
С вопросом, долго ли еще нам
Шагать по свету...
Но нет ответа —
Все тихо в роще обнаженной.

Природа дело
Свое успела
Свершить в прозрачном перелеске.
Красу и силу
От взоров скрыла,
Чтоб вдруг явить их в новом блеске...